

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ตัน เลื้อกสูงได้ถึง 20 ม. เปลือกสีเทาถึงดำ เรียบหรือแตกเปราะ ใบ รูปขอบขนานแกมรีถึงรูปไข่กลับ
แคบหรือรูปใบหอก กว้าง 4-12 ซม. ยาว 15-30 ซม. ปลายเรียวแหลมสั้น โคนกลมถึงแหลม ใบแก่เนื้อหนา
คล้ายกระดาษหนังหรือแผ่นหนัง เกลี้ยงเมื่อแห้งสีออกเหลือง เส้นใบโค้ง 9-16 คู่ เป็นวงและเชื่อมกันทาง
จากขอบใบ ค่อนข้างแบนหรือเป็นร่องด้านบน นูนด้านล่าง เส้นใบย่อยเป็นร่างเหละเอียงนูนชัด ก้านใบยาว
1-2 ซม. เกลี้ยง กิ่งเล็กเมื่ออ่อนมีขนละเอียด แก่ผิวหยาบและแตก ดอก ดอกเพศผู้ออกเป็นกลุ่มๆ ละ 3-7
ดอก ตามซอกใบหรือได้ตำแหน่งใน บางที่ออกตามกิ่งข้างที่แตกจากกิ่งแก่และไม่มีใบ ก้านดอกยาวประมาณ
2 มม. เกลี้ยง กลีบเลี้ยงยาว 5-7 มม. โคนเป็นรูปไข่ปลายจัก 1/6 ของกลีบ เป็นแฉก 3-4 แฉก ไม่ซ้อนกัน
มีขนละเอียด กลีบดอกยาว 6-8 มม. โคนรูปคนโหหรือรูปไข่ปลายจักลีก 1/4 ของกลีบ เป็นแฉก 3-4 แฉก
มีขนละเอียดด้านนอก เกสรตัวผู้ 18-36 อัน ขนาดไม่เท่ากัน ก้านชูอับเรณูสั้น รังไข่เป็นหมันมีขนเส้นไหม
หรือเกลี้ยง ดอกเพศเมีย ออกเดี่ยวหรือเป็นช่อกระจุก มี 3 ดอกตามซอกใบ บนกิ่งข้างแข็งสั้นที่แตกจากกิ่ง
แก่ ก้านดอกยาว 2-10 มม. มีขนนุ่มหรือเกลี้ยง กลีบเลี้ยงรูปไข่ ปลายจักลีกเก็บถึงโคนเป็นแฉกรูปสาม
เหลี่ยม 4 แฉก พับจีบไม่ซ้อนกัน มีขนกำมะหยี่ กลีบดอกเหมือนในดอกเพศผู้แต่ใหญ่กว่า เกสรเพศเมีย
เป็นหมัน 12 อัน ขนาดนุ่มรังไข่รูปโคน มีขนเส้นไหม ก้านเกสรเพศเมียสั้น มี 1-4 ก้าน ยอดเกสรเพศเมีย 6-8
อัน ผล กว้าง 2-5 ซม. ยาว 2-6 ซม. ก้านผลใหญ่กว่า 0.4-1 ซม. กลมถึงรูปไข่ถึงรี ปลายและโคนกลม
ถึงแหลม อ่อนมีขนกำมะหยี่ แก่เกลี้ยงสุกชุ่มน้ำ เมื่อแห้งย่น กลีบเลี้ยงมีเส้นผ่านศูนย์กลางถึง 3 ซม. ปลาย
จักถึงโคนเป็นแฉกการออกหรือโค้งกลับ 4 แฉก ขอบเป็นคลื่นแต่ไม่เป็นจีบ แข็ง มีเส้นกลีบจาง มีขนกำ
มะหยี่ด้านใน ภาคใต้พบ 2 วารีตี Var. *toposia* ข้าวเม่าเหล็ก ใบด้านบนแบน ก้านชูอับเรณูเกลี้ยง
Var.*toposiooides* เม่าเหล็ก ใบด้านบนเป็นฟูก ก้านชูอับเรณูมีขน

ข้อมูลอ้างอิง : ไชমอน การ์ดเนอร์ พินดา สิงห์สุนทร กองการนาฯ ขยายผล นิปป้าภาครีด เลม – พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2558. 768 หน้า
ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี